

ZUG^{-LIGETI} *cserkész*

A 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szolgálatára embernek, világnak,
Nagy Istenemnek, kicsike hazámnak.

Ára: 60 Ft

XII. évf. 9. szám – 2004. november

Megérkezés

- Könnyű-e a megvilágosodás útja, vagy nehéz?**
- Egyik sem.**
- Hogyhogy egyik sem?**
- Úgy, hogy ilyen nincs is.**
- De akkor hogyan érünk célba?**
- Sehogy sem. Ez egy utazás távolság nélkül. Hagyj fel az utazással, és megérkezel.**

Tartalom:

Szeretni más 2.	2.0.
9. cserkésztvény	3.0.
Csillagtúra az Áfonyák szemével	5.0.
Cserkészideál	6.0.
A BSL rajjal a Mátrában	7.0.
Bemutatkozik a Gepárd őrs	8.0.
Egy perccel hamarabb	9.0.
Mi az életünk értelme?	10.0.
Helyettesíthetetlen vagy!	12.0.
Szavak másként	13.0.
Falfirkák	14.0.
Isten éltesen Titeket!	15.0.
Hirdetések	16.0.

Szeretni más 2.

Ha azt mondom:
„Ez az ember mindent jelent számomra.”
És érzelmeidet, gondolataidat, idődet
valóban
annyira leköti, hogy mások számára
megközelíthetetlen leszel,
akkor szereteted hamis.

Ha azt mondom:
„Mióta ezt az embert szeretem, szívem
kitárult.”
És valóban figyelmesebb, odaadóbb vagy
a többiek iránt,
akkor szereteted igaz.

A szeretet nem azt jelenti,
hogy a másikat tökéletesnek tartjuk.
Éppen ellenkezőleg:
mindig tökéletesíthetőnek kell tartanod,
és akarnod kell, hogy tökéletesedjék.

Ha mindent megtettél,
hogy testvéreid szabadok és
felelősségtudók legyenek,
ez még nem lesz elég,
ha nem tudsz figyelni a másakra,
nem tudod őt befogadni, meghallgatni,
ha nem adod oda önmagadat.

A szeretet mindig életet ad,
az önzés mindig halálba visz.
A fáról lehullt gally kiszárad, elhal;
hasonlóképp, akit nem szeretnek,
magánosságra van ítélve.
Csak akadjon valaki, aki remél benne,
hisz benne,
aki neki adja magát,
akkor újra megtalálta az életet.

Tehetatlenségre azok vannak
kárhoztatva,
akiket rosszul szeretnek.
Sohase mondd:
„Vele semmit sem lehet kezdeni!”
„Már mindent megpróbáltam!”

Talán minden módszert kiprobáltál már,
csak azt nem próbáltad még, hogy
önzetlenül szeresd,
anélkül, hogy várnál valamit.
Hiszen a másik, bármilyen legyen is,
szeretetedre érdemes,
mert Isten öröktől fogva végtelenül
szereti.

Sohasem arathatsz,
ha nem veted el a magot.
Sohasem fogsz tudni életet adni,
ha nem adod oda a tiédet.

9. A cserkész takarékos

Törvényeink nem azt mondják el milyenek nem lehetünk, vagy mit ne tegyünk, hanem ennél sokkal fontosabbat mégpedig azt, hogy milyenek legyünk.

14 év telt el azóta, hogy az első szabad választás előestéjén cserkészfogadalmat tettem. Rengeteg minden történt ezalatt a 14 év alatt, de egy dolog egyre csak erősödik bennem: a cserkészfogadalmam nem csak azokra az időszakokra szól amikor cserkész alkalmakon együtt vagyunk, vagy akár együtt táborozunk, hanem elsősorban a mindennapokra. A törvények egyszerűen és világosan fogalmazzák meg hogyan éljünk.

Mit jelent számomra a szó, hogy takarékos?

Az angol „Save” szót mindenki ismeri aki angol nyelvű számítógép programot valaha használt. Bizonyára sokan tudják azt is, hogy a „Save” szó egyszerre jelenti valaminek a megmentését, megővását megvédését és a takarékoskodást is. Számomra ez azt jelenti, hogy a takarékoskodás értelme mindig valaminek a megmentése, megővése és megvédése.

Amikor táborozunk természetes mindenki számára, hogy nem élő fákat döntünk ki az esti tábortűzhöz, vagy akár a vacsoránk elkészítéséhez, hanem a földön található lehullott ágakat gyűjtjük össze. Azért teszünk így, hogy megóvjuk az erdőt. Nem magunknak, hanem az összes embernek aki még abban az erdőben szeretne kirándulni vagy táborozni.

Mindennapi életünkben is így kell élnünk, takarékoskodnunk kell mindennel ami szűkös közös kincsünk.

Tudjunk jól társadalmunk fogyasztói, de a cserkész takarékos. Ez bizony ellentmondást jelent, és ezt az ellentmondást egyáltalán nem kell feloldani.

A fogyasztói társadalomban arra próbálnak minket rávenni, hogy vásároljunk meg valamit gyorsan használjuk el, majd dobjuk el, hogy újra vásárolhassunk. A mindennapjainkat elárasztó reklámok már régen nem informálni akarnak bennünket valamiről, hanem azt akarják belénk sulykolni, hogy akkor vagyunk értékesek, ha valamit megszerzünk. Minden korábbi kornál nagyobb jólétben élünk, mégis az emberek nagy része elégedetlen önmagával és rosszkedvű, hiszen hiába szerzi meg azt amire nagyon vágyik, rögtön utána már más fog hiányozni az életéből. A másik veszélye ennek a fogyasztói mókuserkének, hogy nagyon nagy sebességgel használjuk ki a környezetet. Tudnunk kell, hogy bármit állít elő az ember az anyagot és energiát a környezetünkől vesszük el, és a végén a hulladékot adjuk „cserébe”.

Takarékosnak lenni életforma, és gondolkodásmód. Nem azon gondolkodom hogy akarok-e valamit (ahogy a költő mondta 20 éve: „Mindet akarok de azt most rögtön”), hanem azon, hogy szükségem van-e rá? És ennek a gondolkodásmódnak az értelme, hogy megmentjük magunkat az állandó sikertelenség érzéstől, és hogy megvédjük környezetünket a gyors pusztulástól.

Hogyan éljünk takarékosan?

Mindig tisztában kell lennünk azzal, hogy mi az amire valóban szükségünk van, és megtudjuk attól különböztetni attól amire a vágyat a külvilág felébresztette bennünk.

Ha csak olyan dolgokkal vesszük körül magunkat amire szükségünk van, vigyázzunk rájuk, tartsuk őket karban, és ha valami elromlik először arra gondoljunk, hogyan javítsuk meg?

Kerüljünk el mindenfajta reklámot. Minimális időt töltünk bevásárlóközpontokban.

Az Úr napját is mentsük meg az ünneplésnek de nemcsak a szentmise idejére, a Vasárnapot töltjük együtt családjunkkal, közösségünkkel, barátainkkal vagy éppen szerelmünkkel úgy, hogy egymást jobban megismerjük és meg tudjuk mutatni szeretetünket. Elmehetünk kirándulni, de lehet ez beszélgetés vagy közös sport, hobbi is.

Adjunk az időnkéből, pénzünkéből, erőnkéből a rászorulóknak. Ehhez sokszor nem kell messzire mennünk, elég ha naponta beszélgetünk a magányban élő szomszédunkkal, vagy együtt játszunk kisebb gyerekekkel, süteményt készítünk másnak stb. Minden jócselekedet segít megérteni azt, mi az amire az embernek igazán szüksége van.

És ami a mindennek az alapja:

Adjunk hálát a Mindenhatónak magunkért, családjunkért barátainkért naponta!

Ajánlott irodalom:

1. Jó Isten: Biblia
2. Zdenek Miler: A vakond autója, A vakond és az esernyő
3. John F. Kavanaugh: Krisztus követése a fogyasztói társadalomban.

Jó munkát!

Cián (Szentpáli Péter)

Csillagtúra az Áfonyák szemével

Reggel 3/4-ed 8-kor találkoztunk rajilag a Keletiben. Sajnos rossz hírrel köszöntött minket „apukánk” (Sz. Matyi): A „mamánk” (B. Márti) lázas, beteg, nélküle kell elboldogulnunk. Nagyon szomorúak voltunk, de végül is minden rendben volt. „Apukánktól” elbúcsúztunk s elindultunk.

Két vonattal egészen Szurdokpüspökiig jöttünk, mi, Calcuttai Terézék. A nagy sárral küszködve indultunk el, innen még ködben. Szerencsére egy óra múlva már napsütésben gyalogolhattunk a Mátrában. A táj tényleg nagyon-nagyon szép volt, minden aransárgában, narancssárgában, bíborban s bordóban tündökölt.

Ettől jókedvre derültünk s vidáman birkóztunk meg a hatalmas sárral és szintkülönbséggel. Sokszor a sár annyira elnehezítette a cipőnket, hogy legszívesebben mezítláb folytattuk volna. Néhány óra gyaloglás után végre Mátrakeresztesen találtuk magunkat. Nemsokára ismerősökkel futottunk itt össze: a kiscserkész fiúkkal, köztük a mi jó „apánkkal”: Matyival. A következő pár száz métert már velük tettük meg. Aztán megláttuk a csapatunkat, és nagy boldogságunkban, egyenruhát öltve (már akin nem volt) énekszóval bevonultunk a rétre. Gyorsan ebédeltünk, mivel útközben erre időhiány és kilométer-többlet miatt nem volt lehetőség. Mindezek után következett a fogadalomtétel és a megemlékezés a 48 évvel ezelőtt történetekre. A Forradalomra való emlékezést felolvasások tették gazdagabbá.

Meglepően gyorsan vége lett a Hosszú-réten töltött időnek és egyszer csak azon kaptuk magunkat, hogy ideje szedelődzködnünk. Busz jött értünk, majd két vonattal jöttünk haza Budapestre. A vonatúton jól összeharátkoztunk a kiscserkész-lányokkal, akik tele voltak energiával. Néhány órányi jókedvű utazás után már a Széna téren énekeltük Himnuszunkat és gyertyát helyeztünk el az Ötvenhatos Hősök emlékére.

A búcsúzkodások után mindenki élményekkel telve ért haza. Az egész nagyon jó volt, nem szenvedtünk semmiben sem hiányt, csak őrsvezetőnkben: Mártiban.

Köszönjük a szervezőknek (és persze a résztvevőknek) ezt a jó túrát és benne a szép 56-os megemlékezést.

Cserkészideál

Egy 19 éves cserkész tapasztalatait és gondolatait olvashatjátok arról, hogy milyennek kell lennie egy cserkésznek.

Vajon mi hol állunk ettől? Törekszünk arra, hogy ilyené váljunk?

„A cserkész tudjon főzni és elsősegélyt nyújtani, tudja fenntartani magát bárhol, tudjon tájékozódni mindenben és mindenütt. Legyen benne nagyfokú gyöngédség, bensőség, mely mindenkivel szemben, fölfelé és lefelé egyaránt érvényesül; de legyen benne nagy határozottság és erély, önállóság és lélekjelenlét, hogy gyorsan és eredményesen tudjon cselekedni és segíteni mindenféle helyzetben. Fejlessze magát izomemberré, de amellett még inkább törekedjék arra, hogy lelkében, jellemében legyen harmónia. Sohase szoruljon másra, de ő mindig legyen kész segíteni másan: mindenkin, nemcsak azon, akit szeret vagy ismer, hanem ellenfelein is, ismeretleneken is, szegényeken is. Legyen e téren úttörő, ne azt nézze, hogy miként cselekedtek mások, hanem figyelje meg, mit mond a szíve! Mérlegelje képességeit, de csak egy pillanatig, mert a cselekvés alkalmas pillanata csöppen, s csak a fájó melankólia marad hátra. Nem tűri, hogy valaki kiszolgálja, de állandóan kész másokat, fiatalabbakat is kiszolgálni. Sohasem kérdezi, mit kaphatok?, hanem mindig azt, mit adhatok? Mindenkit szeret, de jókedvű akkor is, ha senki sem szereti. Nem sért senkit, de nem is sértődik. Kerüli a nagyképűséget, egyszerű, kedves és természetes. Fő elve a harmónia jelszava: mindig előre csak és fölfelé. Az otthon mindenese: ami elromlott, mindazt kijavítja. Nemcsak a zárt ajtó megnyitását érti, hanem be tud hatolni a szívekbe is, megnyeri azokat szeretettel és szolgáló lélekkel. Minden érdekli, semmi sem lepi meg; mindenre elkészült és mindenütt tud okosan cselekedni. Főlényesen áll az idő fölött s ura önmagának. Nincs semmi igénye, de hálás szívű minden jóért, jóakaratért. Tisztában van azzal, hogy nem a világ középpontja. Elismer minden igaz nagyságot, de a haza száz sebe jobban érdekli, mint művészet, élvezet. Szerény, de nem félrehúzódozó; megfontolt, de gyors. Első a kötelességben. Minden munkába tüzzel fog, jókedve, ereje nem lankad. Akár dolgozik, akár szórakozik, sohasem felejtí, hogy egy az igazán fontos: a lélek üdvössége. Mindent e kérdéssel kezd: kedves- e Isten előtt? használhatok-e vele magamnak? felebarátomnak? Mindig örvendező a lelke, hisz tudja hogy Isten szeme pihen rajta s tudja, hogy minden perccel közelebb jutott végső céljához. A világban él, de nem a világért.”

A BSL rajjal a Mátrában

Október 23-án reggel nagy tömeg volt a Keleti pályaudvarban. Ebben segített csapatunk öt raja, köztük mi is. Felpréseltük magunkat egy szokatlanul hosszú vonatra, aztán irány a Mátra!

Nem sokkal azután, hogy kiértünk Pásztóról, talákoztunk Vukkal és néhány társával, akik éppen menekültek a símabőrűek hajtóvadászata elől. Nem maradhattunk ezért ott, a kistrókákkal együtt pánikszerű menekülésbe kezdtünk. A biztonság kedvéért gyorsan elhagytuk a jelzett utat, sőt messziről elkerültük.

Nem volt könnyű dolgunk, a sűrű növényzet gyakran utunkat állta. Néha emiatt veszélyes vállalkozásokra is kényszerültünk, többször házaktól látótávolságra kellett haladnunk, annak ellenére, hogy szüntelenül hallottuk a puskák hangját.

Hosszú loholás után megérkeztünk a hegyek lábához, amik mind gyönyörű őszi színekben pompáztak. Már amennyire a ködtől láttuk őket... Itt szűrös bokrok között kaptattunk, egyre csak felfelé, néha azt hittük, a tetejére értünk, de ez egy kivételével nem jött be. No de végül csak felértünk!

Ekkor már éreztünk akkora biztonságot, hogy egy kicsit hosszabban leüljünk és megebédeljünk. Miután elindultunk, minden igyekezetünk ellenére elkapott minket egy jelzés! Mit volt mit tenni, mentünk azon tovább, búvóhelyünket keresve. Jó volt látni, a kistrókák is milyen jól bírták a rókafeletti terhelést, ezt az erőltetett menekülést.

Sőt mi több, így is maradt elég erő ahhoz, hogy egy óriás fát kidöntsünk és arrébb hajítsunk (kb...)

Szerencsére időközben kiderült, a közelben barátaink is az erdőben vannak, így megcsillant a remény, hogy mégsem egy símabőrű falának díszítésével fogjuk végezni. Szóval mentünk tovább. Nem volt már sok küzdelem hátra, már csak egy nagyobb patakot kellett kereszteznünk, és egy meredek hegyre felmennünk, az eddigiek után ez szinte fel sem tűnt.

A várakozásainknak megfelelően talákoztunk rengeteg ismerőssel. Itt egy tűz köré gyűltünk, aztán néhány gondolat meghallgatása után elindultunk a buszokhoz, amikkel szokatlanul kényelmesen utaztunk. Vonatra, aztán metróra szállás után végül sikerült a Széna téri kopjafákhoz jutnunk. Hagyományos módon gyertyáinkkal kivilágítottuk az emlékművet, aztán hazatértünk, hogy pihentessük fáradt tagjainkat.

Bemutatkozik a

Gepárd Őrs

1999 őszén történt egy csodálatos esemény, mégpedig az, hogy megalakultunk. Alapító tagjaink(persze akik azóta is tagjai az űrsnek) Bence, Csiky, Simon és Szabi. Azóta persze sokan jöttek-mentek(inkább jöttek☺), főleg az űrsvezetőink. űrsi sajátosságunk, hogy ritka sok vezetőt fogyasztottunk el. Mária, Ági ,Kóci, András és GeBa a hosszú sor.

Következő
áldozatunk Gergő, de őt
eddig még jobban
kíméltük, mint a
többiekét☺.

Kijártuk a
kiscserkészetet, tavaly óta
a cserkészkorosztály
Márton Áron rajához
(amely jelenleg a kisebb
korosztályi fiú raj)
tartozunk.

Nagyon szeretünk
kirándulni(még szép),és
nem is szoktunk eltévedni.
Általában űrsi túráink
patakokhoz kötődnek, ilyen-
kor minimum térdig vizesen megyünk haza. űrsi
jellegzetességünk még a pirománia(persze vannak kivételek), de tűzveszélyesek
azért nem vagyunk. Kedvenc játékunk az ipiapacs és a Gepárd-sakk (bár ezt
ritkábban játsszuk).

Most nyolcan tartozunk az űrsbe: Bence, Csiky, Dani, Gergő, Kristóf, Öcsi,
Simon és Szabi. Ja, és még valami, aki kötekedik velünk azt csúnyán megharapjuk,
úgyhogy vigyázzatok. De tudunk barátságosak is lenni, sőt inkább ez a jellemző.

Üdvözlettel: a Gepárd űrs

U.i.: Vigyázz, a Zugcserkészt ki ne tárd, mert kiugrik a GEPÁRD ☺

BARANYI FERENC

Egy perccel hamarabb

Sosem a búcsúlevelek,
Nem a szakítás, nem a könnyek
Jelentik azt, hogy elköszöntek
Örökre a szerelmesek,

De a strandon a tétován
Más combra áttévedt tekintet,
A türelmetlenül leintett
Hálálkodás a nász után,

Ha nincs folytatni gusztusod
A kedvesed-harapta almát
Vagy mikor gyöngé diadalmát
Meghagyni színleg sem tudod,

Mikor először áll meg úgy
Pillantásod a kedves arcán,
Hogy nem vidámodsz fel nyugalmán
S nem leszel tőle szomorúbb,

Mikor a szúrás nyomán a vér
Egy perccel hamarabb megalvad
És mikor csók közben magad vagy –

Szerelmed véget akkor ér.

Mi az életünk értelme?

Az ember az egyetlen lény, aki reflektálni tud önmagára és világára. Ez azonban nemcsak képesség, hanem szinte belső kényszer, amely személyenként különböző erővel ugyan, de mindenkiben jelen van. Ahogy az ember válaszokat keres kérdéseire, minduntalan újabbakra bukkan. Ez hosszú láncolatot képez. Minden ember egy bizonyos ponton eljut a végső kérdéshez. Ez a kérdés: létünk értelme. Az értelmes ember ugyanis igényli, hogy életének oka és célja is értelmes legyen a mindennapokban megtapasztalható végzet- vagy véletlenszerű történések ellenére. Nem lehet nagyobb csapást elképzelni az emberiség számára, minthogy ez a butaságai ellenére is értelmesnek mondható lény a végtelen értelmetlenségnek és esetlegességnek legyen kiszolgáltatva, amely hetven-nyolcvan év céltalan bolyongás után érzéketlenül ejti őt vissza a semmibe.

Az élet értelmének keresése közben nem hanyagolható el egy fontos elem: a boldogság utáni vágy. Nincs ember, aki ne akarna boldog lenni, és ne ezt akarná elérni saját elképzelései szerint. Önmagunk szeretete diktálja ezt. Akár azt is mondhatnánk, hogy ez a lelki életösztön. De tapasztalatból tudjuk, hogy ez nem sokra vezet. Sartre mondja, hogy számára a pokol a másik ember. Ez érthető, ha arra gondolok, hogy ami a másiké, az már nem lehet az enyém. A másik ember az én boldogságom akadályozója. Ez azonban rettentő rövidlátásról tesz tanúságot, ha figyelembe vesszük, hogy az embert „emberré” csak a másik teheti. Nem léteznék ÉN, ha más emberek hatására nem születtem volna meg fizikailag és személyiségemben egyaránt. Maugli nem válhat emberré a szó teljes értelmében.

Tehát, ha ilyen fontos szerepe van másoknak az én életemben, akkor én is ugyanígy elengedhetetlen vagyok a többiek számára. (Ez nemcsak pozitív megnyilvánulásainkra igaz, hanem a nemkívánatosakra is. Azonban ez ne bátorítson senkit rosszra!) Ez az állandó kölcsönhatás egész életünkre vonatkozik, és eltart a halálig. Életünk ajándékozó lét, és tudjuk, hogy ajándékozni jó. „Nagyobb boldogság adni, mint kapni” (ApCsel 20,35). Aki ráérez e mindennél fontosabb életfeladat ízére és örömére, az úgy fog élni az emberek között a világban, mint a boldog kisgyermekes anya járni tanuló csemetéje mellett. Ez az önfeláldozó szeretetből fakadó boldogság nem hasonlítható az önszeretet öröméhez. Tanulni kell! Amíg az évek folyamán szép csendben eljön. Azonban ez az öröm elvehetetlen, és nem illan el, mint az ajándék feletti érzések, melyet szép lassan megununk. Sőt minden esetleges fájdalom ellenére is megmarad. Szentatyánk írja a Novo Millenio Ineunte kezdetű apostoli levelében: „A szentek gyakran éltek át ahhoz hasonló élményt, mint amit Jézus tapasztalt a kereszten: a boldogság és a fájdalom paradox vegyületét.” Isten képére és hasonlatosságára teremtetünk. Ha Krisztusra tekintünk, akkor érthetjük meg, hogy nem lehetünk

boldogok, csak ha olyanok leszünk, mint Ő, aki a keresztség is képes volt elmenni az Atya és irántunk való szeretetből.

Ha ezek után visszaemlékezünk a Kis katekizmus első pontjára, talán jobban megértjük: „Azért vagyunk a világon, hogy Istent megismerjük, szeressük, Neki szolgáljunk, és ez által a mennyországba jussunk.” Mennyországunk Isten közelségének boldogsága, melynek előízét már a földön megérezhetjük, ha saját magunk „használati utasítását” megismerjük, és ennek megfelelően élünk, ahogy Jézus Krisztus tanította számunkra önzetlen életével.

Az élet értelme nem a boldogság, hanem a másokért való odaadottság, de egy boldogság nélküli élet értelmetlen lenne. A mi életünk örök, s bármi történjék is, nemcsak a mennyben tapasztalhatjuk meg a boldogságot, hanem az oda vezető úton is. Életünk értelme nem más, mint Krisztus földi életének értelme, és hogy ez nem túlzás, Szent Pál szól róla: „Örömmel szenvedek értetek, és testemben kiegészítem, ami Krisztus szenvedéséből hiányzik, testének, az Egyháznak javára” (Kol 1,24). A szülés soha nem volt könnyű, de a legboldogabb tett minden anya számára. Nekünk a világot kell új életre szülnünk embertársaink javára. Földi életünk legnehezebb és ezáltal legszebb adománya az, hogy abszolút szabadon dönthetünk: magam önző szeretetét választom, és úgy próbálok boldog lenni, vagy hagyom, hogy Isten tegyen boldoggá aszerint, ahogy az az ember természetéből adódik. Ez a szabadság nem próbatétel, hanem Isten nagyvonalúságának a jele. Szeretetből teremtett bennünket így, és várja a válaszuk. Tehát kimondhatjuk: az emberi élet értelme az ismerkedés magunkkal, Istennel és a világgal; választás és elköteleződés a tökéletes szabadságban.

Tóth Zoli atya

Átalakulás

A tanítványnak, aki állandóan panaszkodott másokra, azt mondta a Mester:

- Ha békét akarsz, keresd a változást magadban, ne másokban. Könnyebb a lábadat védeni egy szandállal, mint szőnyeggel borítani az egész földet.

Helyettesíthetetlen vagy!

Ha a hangjegy azt mondaná,
hogy nem a hangjegy csinálja a zenét,
... nem volna szimfónia.

Ha a szó azt mondaná:
nem a szó hozhat létre egy oldalt,
... nem volna könyv.

Ha a kő azt mondaná:
nem a kő tud falat emelni,
... nem volna ház.

Ha a vízcsepp azt mondaná:
nem a vízcsepp alkotja a folyót,
... nem volna óceán.

Ha a gabonaszem azt mondaná:
nem a gabonaszem veti be a földet,
... nem volna aratás.

Ha az ember azt mondaná:
a szeretet egy tétével nem lehet megmenteni
az emberiséget,
... az emberek földjén soha nem volna igazságosság,
béke, méltóság és boldogság.

Amint a szimfóniának szüksége van minden egyes hangjegyre,
Amint a könyvnek szüksége van minden egyes szóra,
Amint a háznak szüksége van minden egyes kőre,
Amint az óceánnak szüksége van minden egyes vízcseppre,
Amint az aratásnak szüksége van minden egyes gabonaszemre,
az egész emberiségnek szüksége van terád,
ott, ahol te vagy,
egyetlen,
s így helyettesíthetetlen.

/Részlet Michel Quoist: Beszélj nekem a szerelemről c. könyvéből/

SZAVAK MÁSKÉNT

Tudod, mit csinál az, aki vaszkatlódik?

Nyáron többször megfordultam Gyimesbe, s miután nem egyszer az ottaniakkal való beszélgetés során kiderült, hogy jópár szó számomra ismeretlen, hát nekiláttam és szavakat kezdtem gyűjteni, amiket ők másként használnak, mint mi, itt Pest környékén. Nem egy szó a románból átvett, de ezeket is teljesen fonetikusán ejtik ki.

Íme egy-kettő:

murok-sárgarépa
keptelám-lapulevél
tati-nagypapa
nannya-nagymama
rántáskevergető-fakanál
ganyé-trágya
pinga-zacskó
kazettafon-magnó
bócsu-bucus
fogdosd-törülköző
pizsos-macska
fiszi-balta
cefre-rossz gyerek
kenőkenyér-tízórai
dillőszekér-lökött ember

kas-kosár
oasaport-útlevél
pityókatörek-krumplipüré
geleganya-kelekótya
besírül-befordul
fénykő-kaszakó
szeretőt keres-udvarol
borkán-befőttes üveg
kukucsálni-kukucskálni
lütő-lejtő
haslag feküdni-hasalni
csiklik-akit csikiznek
vaszkatlódik-éjszaka mocorog
bóc-puliszka
csupa két perc-csak egy másodperc

Kedvencem:szalmapityóka-hasábburgonya

70 után már olyan öreg az ember, hogy meszet lehet oltani a seggébe.(ezt egy 80 éves nénitől hallottam)

Dodó (Csere Dorottya)

Falfirkák

Óriási ötletem volt reggel, de nem tetszett.

A dohányzás megrövidíti a cigarettádat.

Ha a szüleidnek nincs gyereke, nagy valószínűséggel neked sem lesz.

Ha döntened kell, az is döntés, ha úgy döntesz, hogy nem döntesz.

Ma kezdődik életem hátralévő része.

Úgy érzem teljesen normális vagyok és a hangok is ezt mondják.

Szia te is ezen a vonaton utazol?

Ha nem mész el mások temetésére, ők sem mennek el a tiédre.

A minőség és a mennyiség nem számít, csak sok legyen és jó!

Minél hamarabb maradsz le, annál több időd jut az elmaradásod behozására.

Nem tudtam, hogy lehetetlen, ezért megcsináltam.

Érdekes arca van. Érdekes, hogy ez egy arc.

Öngyilkossági ügyekben csak olyanoktól fogadok el tanácsot, akinek már sikerült.

Ha ellenségeid lőtávolságon belül vannak, akkor te is.

A tehén nem más, mint egy olyan gép, ami ihatóvá teszi a fűvet.

Isten éltesse Titeket!

Névnaposaink:

Tóth Sarolta	november 4.
Németh Imre	november 5.
Nyéky Imre	november 5.
Kanczler Réka	november 10.
Lakatos Réka	november 10.
Csernenszky Márton	november 11.
Kovács Alíz	november 14.
Detrich Cecília	november 22.
Edöcsény Katalin	november 25.
Németh Katalin	november 25.
Karasszon Kata	november 25.
Zámbó Katalin	november 25.
Jákfalvy Kata	november 25.
Havassy András	november 30.
Hodász András	november 30.
Hegyessy András	november 30.
Edöcsény András	november 30.
Székely András	november 30.
Csernenszky András	november 30.

Születésnaposaink:

Csernenszky Márton	november 2.
Kassányi Tamás	november 3.
Bakonyi Klára Zita	november 3.
Bársony Kristóf	november 3.
Keve Zoltán	november 6.
Csernenszky Áron	november 6.
Dobosi Mária	november 6.
Soós Márk	november 11.
Bodonovich Katalin	november 12.
Koczka Zsófia	november 13.
Lukácsné Gergely	november 14.
Fazekas Johanna	november 16.
Tatár Andrea	november 16.
Subai Klára	november 21.
Magyar Anna	november 21.
Gálbory Kata	november 22.
Tatár Ágota	november 22.
Turjáné Tombor Orsolya	november 23.
Sóti Anna	november 24.
Lakatos Sarolt	november 25.
Trásy Eszter	november 27.
Eröss Domonkos	november 29.

Hirdetések

Déli-sark

Közösségünk hittan csoportjainak meghívására, idelátogat **Illés Péter**, aki egy **kutatócsoportot** kísért el a déli-sarkra. Fényképeket, és egy rövid videórészletet hoz, élményeket mesél. Az időpont: **december 8. szerda este hét óra**, nagyhittanterem.

Várunk minden fiataalt, minden hittan csoportból! (kedd-szerda-csütörtök)

Ifa

•

Báthory-bál és nyitótánc

Körvonalazódnak a 2005. évi Báthory-bál részletei. Egyelőre annyit árulunk el, hogy **január 22-én** lesz. És még egy fontos:

Siess, még lehet jelentkezni nyitótánc táncolni! Keresd Tatár Ágotát vagy Tóth Lottit, ők majd minden fontosat elmondanak!

•

Talán a fekete-fehér fényképen nem látszik, de bizony aranyérem lóg a fiúk nyakában!

November 6-án volt az **országos cserkész kosárlabda kupa**, ahol a fényképen látható csapatunk kiérdemelte a megtisztelő „Gyűrűk Ura” címet!

Gratulálunk nekik!

Zugcserkész, a 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szerkesztő	Bodonovich Katalin (kanka-lin@freemail.hu)
Tördelőszerkesztő	Gerencsér Balázs (gebaboy@cs.elte.hu)
Példányonkénti ár:	60 Ft
Példányszám:	100 db
Megjelenik:	Minden hónap első vasárnapján